

PROP DE VOSALTRES

La gent gran i els religiosos

Estimats diocesans:

El divendres, 2 de febrer, els cristians celebrem una festa entranyable i popular, la Candelera. Molts encara recordem el repartiment de candeles a les misses de les nostres parròquies i els sacerdots explicant el significat de la llum que projecten quan les encenem. Aquest signe de les espelmes també es vincula a la corona d'Advent i, sobretot, al ciri pasqual la llum del qual il·lumina tota l'assemblea que participa en la nit de la Pasqua: la referència a Crist, llum del món, és obligada i central en la vida cristiana. Il·luminats per Crist podem caminar amb seguretat buscant com fer el bé que Ell ens marca i com evitar el mal que ens posa en alerta.

La Candelera és la festa de la Presentació de l'Infant Jesús al temple. Acompanyat de Maria i Josep, mostrava públicament la seva consagració a la missió que li havia encomanat el seu Pare. Al temple es va trobar dos ancians, Simeó i Anna, que el van reconèixer i van agrair a Déu haver contemplat el rostre del Nen i haver culminat les expectatives de les seves vides.

En aquesta data els membres de la Vida Consagrada i els ancians s'alegren i commemoren la seva festa anual perquè, els primers, se senten identificats amb l'acte del Senyor i, els segons, volen fer seves les paraules dels ancians Anna i Simeó davant de Jesús a l'entrada del temple.

A la nostra diòcesi comptem amb comunitats i grups de les dues realitats pastorals que pretenen donar a conèixer a la societat la seva vivència d'acord amb els valors evangèlics i donar gràcies per

una vida plena de la presència de Déu, que discorre amb moltes alegries i amb algunes dificultats. El treball, la família, el compromís eclesial, les relacions humanes, la participació ciutadana són motius suficients per agrair el regal de l'existència. Un regal que, amb les qualitats i limitacions personals, es posa a disposició de tothom per ajudar a construir una societat més justa i solidària. Els catòlics, moguts per la fe en el Senyor, estem cridats a millorar el nostre món i a oferir el missatge de bondat i de pau que neix de l'evangeli. El compromís social i l'oferta de salvació són les dues parts d'una mateixa realitat en què hem nascut, crescut i participat amb la resta d'amics i coneguts. Els indiferents o els qui no professen la nostra fe poden i han de demanar-nos sempre un testimoniatge coherent i, al mateix temps, mostrar respecte i alegria per compartir amb nosaltres la solució als problemes que

planteja diàriament la societat en tots els àmbits: l'educatiu, el sanitari, l'esportiu o el cultural.

Els membres de les comunitats de religiosos disseminades per tota la geografia diocesana solen actuar segons aquest tarannà; i també els grups de Vida Creixent, moviment apostòlic de l'Església catòlica que, després d'una llarga vida, mantenen la fe i treballen per transmetre-la a la seva família. És de justícia que celebren la seva festa i que tots reconeguem la seva contribució a la convivència i a l'entesa entre els diferents grups socials. Són portadors d'experiència, de saviesa i de relació comunitària que beneficia el conjunt de la societat. Manifesten «quelcom» distintiu que mou la seva vida omplint-la de sentit i d'en-

tusiasme: és la fe en Jesucrist, que uns han concretat en la seva marxa a missions, o en l'educació, o en l'atenció als més desposseïts i marginats; i altres, ja molt grans, a dipositar en el cor de fills i nets l'amor de Déu que han rebut des de la infantesa.

Tots plegats han ajudat a l'elaboració de l'actual Pla Pastoral (2020-2024) amb el desenvolupament d'unes actituds personals que convenia conrear, com la contemplació i l'escolta, la fidelitat als compromisos, la humilitat i la senzillesa en el parlar i en l'escoltar, l'estil de vida comunitari i participatiu, l'estar sempre en servei, tenir disponibilitat i ser responsable.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

El Papa defensa la pau davant el cos diplomàtic

Com cada any, el tradicional discurs del Papa al cos diplomàtic acreditat davant la Santa Seu —als ambaixadors que en l'actualitat procedeixen de 184 països— representa un crit d'atenció davant les conjuntures del món amb els seus desafiaments i els camins possibles a recórrer en favor de la humanitat. En aquesta ocasió, Francesc va dedicar la seva reflexió a la pau, cada vegada més amenaçada, recordant que és tasca de la San-

ta Seu, en el si de la comunitat internacional, ser una veu profètica i una crida a la consciència.

Entre altres temes, es va referir a la intel·ligència artificial, la migració, la maternitat subrogada i altres «nous drets no del tot compatibles respecte els definits originalment i no sempre acceptables», la protecció del patrimoni genètic humà, el canvi climàtic, l'educació, la llibertat religiosa i les desigualtats, sense oblidar el pròxim Jubileu.

CERCA DE VOSOTROS

La gente mayor y los religiosos

Queridos diocesanos:

El viernes, 2 de febrero, celebramos los cristianos una fiesta entrañable y popular, la Candelaria. Muchos recuerdan el reparto de candelas en las misas de nuestras parroquias y los sacerdotes explicaban el significado de la luz que proyectaban cuando se encendían. Vinculaban este signo a las velas de la corona de Adviento y, sobre todo, al cirio pascual cuya luz alumbraba a toda la asamblea participando en la noche de la Pascua: la referencia a Cristo, luz del mundo, era obligada y central para la vida cristiana. Iluminados por Cristo podíamos caminar con seguridad buscando cómo hacer el bien que Él nos marcaba y cómo evitar el mal que nos alertaba.

Es la fiesta de la Presentación del Niño Jesús en el templo. Acompañado de María y José hacía pública ostentación de su consagración a la misión que le había encomendado su Padre. En el templo se encontró con dos ancianos, Simeón y Ana, que le reconocieron y agradecieron a Dios haber contemplado el rostro del Niño y haber culminado las expectativas de sus vidas.

Los miembros de la Vida Consagrada y los ancianos se alegran y conmemoran su fiesta anual porque los primeros se sienten identificados con el acto del Señor y los segundos quieren hacer suyas las palabras de los ancianos Ana y Simeón ante Jesús en la entrada del templo.

En nuestra diócesis contamos con comunidades y grupos de ambas realidades pastorales que pretenden dar a conocer a toda la sociedad su vivencia coherente con los consejos evangélicos y a dar gracias por una vida llena de la presencia de Dios y que discurre con muchas alegrías y con algunas dificultades. El trabajo, la familia, el compromiso eclesial, las relaciones humanas, la participación ciudadana son motivos suficientes para agradecer el regalo de la existencia. Un regalo que, con las propias cualidades y limitaciones personales, se pone a disposición de todos para ayudar a construir una sociedad más justa y solidaria. Los católicos, movidos por la fe en el Señor, estamos urgidos a mejorar nuestro mundo y a ofrecer el mensaje de bondad y de paz que nace del evangelio. Compromiso social y oferta de salvación son las dos partes de una misma realidad en la que hemos nacido, crecido y participado con el resto de amigos y conocidos. Los indiferentes o quienes no profesan nuestra fe pueden o deben pedirnos siempre un testimonio coherente y, al mismo tiempo, mostrar respeto y alegría por compartir con nosotros la solución a los problemas que plantea a diario la sociedad en todos los órdenes, el educativo, el sanitario el deportivo o el cultural.

Con ese talante suelen actuar los miembros de las comunidades de religiosos diseminados por toda la geografía diocesana. También los grupos de Vida Creixent, movimiento apostólico de la Iglesia católica que, tras una larga vida, mantienen la fe y trabajan por transmitirla a su familia. Es de justicia que celebren su fiesta y que todos reconozcamos su contribución a la convivencia y a la cercanía de los distintos grupos sociales. Son portadores de experiencia, de sabiduría y de relación comunitaria que beneficia al conjunto de la sociedad. Manifiestan «algo» distintivo suyo que mueve su vida llenándola de sentido y también de entusiasmo: es la fe en Jesucristo que algunos han concretado en su marcha a misiones, otros a la educación o a la atención a los más desposeídos o marginados, otros con sus muchos años a depositar en el corazón de hijos y nietos el amor de Dios que han recibido desde la infancia.

Unos y otros han ayudado a la elaboración del actual Plan Pastoral (2020-2024) con el desarrollo de unas actitudes personales que convenía cultivar como la contemplación y la escucha, la fidelidad a los compromisos, la humildad y la sencillez en el hablar y en el escuchar, estilo de vida comunitario y participativo, aplicar siempre el servicio, la disponibilidad y ser responsable.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Arriba un sacerdot colombià per reforçar la diòcesi

El sacerdot colombià José Jesús Gómez Ospina va arribar el passat 9 de gener a Lleida per ajudar a reforçar les parròquies de la diòcesi durant els propers cinc anys, fruit d'un conveni amb l'Arquebisbat de Cali. Gómez té 62 anys, va néixer a El Dovio Valle (Colòmbia) i va ser ordenat prevere el 2003. Té el Batxillerat en Filosofia, és teòleg per la Universitat Bolivariana de Medellín, llicenciat en Ciències Religioses per la Universitat Lumen Gentium i diplomad en Comunicació Social per la Universitat Javeriana. El nou mossèn tindrà un període d'adaptació i coneixement de la diòcesi abans que li sigui assignada cap parròquia. Entre altres aspectes, ha començat ja l'aprenentatge del català.

«L'arquebisbe de Cali va fer una crida per si hi havia mossens que volien anar a Espanya i vaig acceptar perquè m'interessa conèixer aquesta cultura», afirma Gómez, que remarca el fet que el conveni en-

tre l'Arquebisbat de Cali i el Bisbat de Lleida «respon en part a la falta de sacerdots a Espanya, tot i que aquesta és una mancança que hi ha a tot el món i en totes les religions».

Jornada de la Infància Missionera

La Jornada de la Infància Missionera, organitzada per Obres Missionals Pontificies (OMP), s'ha celebrat aquest passat 14 de gener sota el lema «Comparteixo el que soc». Aquesta Jornada està dirigida a que nens de tot el món es formin en la missió i que la seva generositat serveixi per a ajudar els missioners en el seu treball amb la infància.

Amb les aportacions recollides per Infància Missionera se sosté el treball que es realitza amb els nens en els 1.122 territoris de missió que té l'Església. Amb aquests diners es recolzen més de 2.500 projectes d'educació, salut, protecció de la vida i evangelització. A l'any, els missioners ajuden més de 4 milions de nens en 120 països.

D'altra banda, el Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica (MIJAC) de la parròquia de Sant Antoni Maria Claret, al barri de Balàfia de Lleida, ha tancat el primer trimestre d'activitats del curs 2023-2024 amb la celebració de la Missa del Pollet (en al·lusió a la Missa del Gall), on van representar el naixement de Jesús i van dir adéu l'any 2023. Durant aquests tres mesos de curs, els infants del MIJAC s'han conegut i han pogut jugar, reflexionar, riure i gaudir ple-gats.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Cadascun de nosaltres és un "perdonat": Déu ha donat la vida per nosaltres, i mai podrem compensar la seva misericòrdia de cap manera. Però, perdonant-nos els uns als altres, podem testimoniar-ho, sembrant vida nova al nostre voltant» (17 de setembre).

@Pontifex_es: «L'oració és "l'aigua de l'ànima", és humil, no es veu, però dona vida. Qui resa, madura interiorment i sap aixecar la mirada cap amunt, recordant-se que va ser fet per al cel» (18 de setembre).

@Pontifex_es: «Com un riu és font de vida per a l'ambient que el circumda, així la nostra Església sinodal ha de ser font de vida per a la nostra casa comuna i per a tots aquells que l'habiten» (19 de setembre).

@Pontifex_es: «El crit de nens, dones i homes ferits per la guerra s'eleva a Déu com una oració anhelosa del cor del Pare. Tota guerra no és més que un camí de mort que enganya alguns fent-los creure que són els vencedors» (21 de setembre).

Arrels demana ajuda

Arrels Sant Ignasi manté en marxa la campanya «Un lloc amb caliu, un lloc com a casa», engendrada el passat mes de desembre, que demana ajuda per poder finançar l'ampliació horària del seu Centre Obert durant tot l'hivern. Necessiten recaptar 12.000 euros, dels quals se n'han aconseguit uns 8.600 a aquestes alçades, per la qual cosa continuen fent una crida que hi hagi més donacions per a obtenir els 3.400 euros restants.

Les persones en situació de sense llar es troben desprotegides davant dels fenòmens meteorològics, cosa que els causa greus empitjoraments del seu estat de salut com hipotèrmia, congelacions, pneumònies i pot, fins i tot, arribar a causar la mort. S'ha de tenir en compte que l'esperança de vida d'a-

questes persones és de 52 anys, 30 anys menys que la mitjana estatal. Des d'Arrels Sant Ignasi volen donar aquest espai de caliu, on les persones en situació de sense sostre o sense llar puguin anar sempre que els faci falta. El Centre Obert d'Arrels ha ampliat l'horari aquest hivern durant els migdies i els caps de setmana, on tenen una mitjana diària de més de 40 usuaris.

Pelegrinatge a Caravaca de la Cruz

El Secretariat de Pelegrinatges de la Diòcesi de Lleida ha organitzat un pelegrinatge a Caravaca de la Cruz, a Múrcia, entre el 8 i el 12 d'abril. Es vol aprofitar la circumstància que és Any Jubilar i que es podrà participar en les diferents activitats que ha organitzat la parròquia del Salvador de Caravaca de la Cruz i la ciutat.

Les inscripcions per al pelegrinatge es poden fer a la recepció del Bisbat de Lleida o a les diferents parròquies de la diòcesi. També hi ha l'opció de fer-ho per mail (peregrinacionsbisbatlleida@gmail.com) o, per telèfon, al 973 268 628 (Bisbat de Lleida) o 619 221 603 (Lurdes). El preu per persona és de 600 euros, que inclouen el viatge en autocar, l'allotjament en pensió completa i les visites guiades a La Manga del Mar Menor, Cartagena, Múrcia i Caravaca de la Cruz.

PELEGRINATGE BISBAT DE LLEIDA

CARAVACA DE LA CRUZ (ANY SANT) - MÚRCIA - CARTAGENA - LA MANGA DEL MAR MENOR

Del 8 al 12 d'abril 2024

DIA 1 - Dilluns, 8 d'abril
LLEIDA - LA MANGA

DIA 2 - Dimarts, 9 d'abril
CARTAGENA - Admirem la bella panoràmica de la seva badia, la Porta de l'Estre de Cartagena, l'Imponent Amfiteatre romà, la ciutat romana subterrània, entre d'altres.

DIA 3 - Dimecres, 10 d'abril
MÚRCIA - LA MANGA - Visita a la ciutat de Múrcia, on destaca la Catedral. Pensegim pel conegut canner Troveta on es trobava Casimiro amb el seu poble. Anem a l'edifici clàssic, al Teatre Romà, l'Església Major, de Sant Joan de Déu. Visita a la Manga del Mar Menor, reconegut patrimoni per la zona pel Cap de Peles.

DIA 4 - Dijous, 11 d'abril
CARAVACA DE LA CRUZ (ANY SANT) - Visita a Caravaca de la Cruz, al recer del seu Castell i Santuari de la Santíssima Vera Creu. Tren turístic fins a la bella Plaza Mayor amb l'ajuntament. Anem a visitar la Plaça de Bicos i seguim a la Basílica de la Santíssima Vera Creu.

DIA 5 - Divendres, 12 d'abril
TORNADA A LLEIDA

Preu per persona: 600€

Inscripcions

Preu ambure a habitació doble.
Suplement habitació individual: 130€
El preu inclou allotjament en pensió completa, autocar, visites i tot el detall de l'itinerari.
El preu inclou el transport del primer dia, que el preu per dia de cada companyia ho indiquem als apartats de reserves i preus.
Si interessen i les interessenies en la peregrinació, digueu-ne cam més aviat i caldrà per poder fer les reserves als hotels i provisions de places.

Agrupació Bisbat de Lleida obre a les seves parròquies. Més informació: peregrinacionsbisbatlleida@gmail.com
Telf: 973 268 628 (Bisbat de Lleida) - 619 221 603 (Lurdes)

Termini: 29 de febrer de 2024, fest. Círculs com a mínim de 30€ de cotització de Caravaca 619 221 603 / 7353 6246 7640, o al preu de 10€ en el cas de fer el viatge.

En el moment de la inscripció: apartat fotogràfic del 2024, mitjans, autogestió, enviat i vengut d'ingrés.

Lleida acomiada el pare Sidera

Desenyes de fidels, membres de la comunitat claretiana i preveres de la diòcesi de Lleida van acomiadar, el passat 5 de gener, el pare Jaume Sidera i Plana, mort dos dies abans, en una missa funeral presidida pel bisbe Salvador a la parròquia Sant Antoni Maria Claret de Balàfia. El pare Sidera, que va morir als 94 anys a la comunitat lleidatana, va ser definit pel bisbe com una persona «sàvia, amable i humil». Claretia i bibliista, el 1978 publicà una versió catalana popular del Nou Testament a partir dels textos originals que ha merescut nom-

broses edicions. Durant 20 anys també va impartir classes a l'IREL.

Enric Puig Jofra, SJ

REFLEXIONS

Si Ell hi és, tot està salvat!

Un pare de família, entorn dels cinquanta anys, que procura tenir cura de la seva vida espiritual, experimentava una certa preocupació perquè la feina professional i la família li ocupaven molt el temps, temps que els hi dedicava amb ganes, i veia que la pregària, sobretot, en sortia perjudicada. Ho va comentar amb el seu acompanyant espiritual que li recomanà que pregués el que li fos possible cada dia i que ho enfortís fent un dia de recés personal, si podia, de tant en tant. Buscà un dia i un lloc. Trobat el dia, de bon matí es posà en camí cap una ermita propera a la ciutat. Caminà gran part del matí, després d'anar a missa, a primera hora. Tenia decidit fer el recés sobre els capítols 5, 6 i 7 de Mateu. També després de proveir-se d'un panet i un bon tros de fuet.

Mentre caminava, anava reflexionant: «A la meua vida estic massa ple de mi mateix. Sovint només importo jo, i si cal, passo per sobre de tot i de tothom. He de buidar-me, empobrir-me, fent que el que importi sigui l'altre per davant de tot. Buidar-me perquè Ell i els altres hi puguin entrar». «Senyor, vull ser pobre d'Esperit. Digue'm el que he de fer». Arribat a l'ermita, va fer una lectura pausada del text evangèlic previst: «En veure les multituds, Jesús pujà a la muntanya, s'assegué, i se li acostaren els deixebles. Llavors, prenent la paraula, començà a ensenyar-los dient: «Feliços els pobres en l'esperit, perquè d'ells és el Regne del cel. Feliços els qui ploren, perquè seran consolats. Feliços els humils, perquè posseiran la terra» (Mt 5,1-5). «Encara que em vaig centrar molt en «Benaurets els pobres en l'Esperit». Lectura que en molts moments esdevingué pregària. Silenci, lectura, pregària. Des del turonet de l'ermita revisà els últims mesos, desfilaren les persones, els esdeveniments, la quotidianitat, les actituds... i altra vegada silenci, lectures, pregària.

Retornant a casa, el camí es va fer més llarg però la reflexió i la pregària continuà: «La immensitat de la Creació no manifesta que jo no sigui res. Formo part d'aquesta meravella que m'envolta. Hi formo part gràcies a Déu, a la seva generositat. D'Ell és tota la realitat en què visc. Si li deixo espai a la meua vida, estaré en Ell i Ell en mi. He de ser pobre en l'Esperit. L'única riquesa ha de ser la seva presència... Si Ell hi és, tot està salvat.»

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2S 15,13-14.30;16,5-13a / SI 3 / Mc 5,1-20]. Sant Feliu de Llobregat: □ Sant Pere Nolasc (s. XIII), prevere barceloní, fund. mercedaris (OdeM); Lleida: □ Sant Tomàs d'Aquino, prev. i dr. de l'Església. Tortosa: □ Beat Manuel Domingo i Sol, (Tortosa, 1836-1909), prev., fund. dels Operaris Diocesans (OP).
30. ■ Dimarts [2S 18,9-10.14b.24-25a.30-19,3 / SI 85 / Mc 5,21-43]. Tortosa (ciutat): □ Santa Àngela de Mèrci, vg.; santa Martina, vg. i mr.;

sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana.
31. □ Dimecres [2S 24,2.9-17 / SI 31 / Mc 6,1-6]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. de les congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.
1. ■ Dijous [1R 2,1-4.10-12 / SI: 1Cr 29 / Mc 6,7-13]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; santa Brígida d'Escòcia, vg.; beates M. Anna Vaillot i Otilia Baumgarten, rel. paüles.

2. □ Divendres [MI 3,1-4 (o bé: He 2, 14-18) / SI 23 / Lc 2,22-40]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum). Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes, altres advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...
3. ■ Dissabte [1R 3,4-13 / SI 118 / Mc 6,30-34]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe

d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escandinàvia; santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM).
4. ■ Diumenge vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Jb 7,1-4. 6.7 / SI 146 / 1C 9,16.22-23 / Mc 1,29-39]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelita); sant Joan de Brito, prev.; sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana.

Diumenge IV de durant l'any (B)

COMENTARI

«Ensenya amb autoritat; mana els esperits malignes i l'obeeixen»

Comença ja l'actuació pública de Jesús i l'evangeli destaca sobretot dues coses: *Ensenya amb autoritat una doctrina nova* i en segon lloc, el seu poder sobre el mal: *Mana els esperits malignes i l'obeeixen*. Ha començat l'evangeli justament dient que *la gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar perquè no ho feia com els mestres de la llei, sinó amb autoritat*. Ensenya de forma nova, amb autoritat i, alliberant l'home posseït d'un esperit maligne, demostra que ja han començat el Regne de Déu, l'alliberament del mal i del pecat i la salvació futures. Jesús posseeix una paraula i un domini superiors al de tots els altres homes: és el poder de Déu. Per això diu al final l'evangeli: *Tots quedaren intrigats i es preguntaven entre ells: Què vol dir això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova; fins i tot mana els esperits malignes i l'obeeixen*. Jesús no ensenya el que ha après dels altres com feien els rabins, ni repeteix doctrines conegudes, sinó que parla de forma nova de Déu i del seu Regne. Per això la gent l'escolta. Parla des de la seva intimitat amb Déu. És el gran profeta de qui parlava Moisès: *El Senyor, el teu Déu farà que s'aixequi d'enmig teu, entre els teus germans, un profeta com jo. Escolteu-lo*. Més endavant diu: *Jo faré que s'aixequi un profeta com tu, li posaré als llavis les meves paraules i ell els dirà tot el que jo li ordenaré*. Jesús és molt més que Moisès; ell predica sempre les paraules del Pare, com recorda l'evangeli de Joan (dic allò que el Pare m'ha ensenyat). Pau continua parlant del mateix tema que el diumenge passat, sobre el matrimoni i el celibat. Creu que *el no casat es pot dedicar més plenament a les coses del Senyor*. Però afirma: *No vull lligar-vos. Penso només que és cosa més digna i que facilita de viure dedicat al Senyor*. Es tracta, doncs, d'entregar-se totalment al Crist i tot el que facilita aquesta entrega és bo. Nosaltres hem d'escoltar també Jesús: continua ensenyant-nos avui dia, amb una paraula única, la paraula de Déu i actuant amb força divina contra el mal.

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 18,15-20)

Moisès digué al poble: «El Senyor, el teu Déu, farà que s'aixequi d'enmig teu, d'entre els teus germans, un profeta com jo. Escolteu-lo. El dia que el poble s'havia reunit a la muntanya de l'Horeb vas demanar al Senyor, el teu Déu, de no tornar a sentir la veu del Senyor, el teu Déu, i de no veure més aquelles flames, per por de morir. Llavors el Senyor em digué: «Han fet bé de demanar-ho. Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta com tu, li posaré als llavis les meves paraules i ell els dirà tot el que jo li ordenaré. I jo demanaré comptes als qui no escoltin les paraules que ell els dirà en nom meu. Però si un profeta s'atreveix a dir en nom meu alguna paraula que jo no li hauré ordenat, o bé parla en nom d'altres déus, morirà».

▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssiu la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors.»*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Masà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres.» R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,32-35)

Germans, jo voldria que visquéssiu sense neguit. El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de fer el que és agradable al Senyor, mentre que els casats s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar a la muller, i tenen el cor dividit. Igualment, la noia o la dona no casada pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit, mentre que les dones casades s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar al marit. Tot això ho dic pensant què és més avantatjós. No vull pas lligar-vos. Penso només que és cosa més digna, i que facilita de viure dedicat al Senyor sense tràfecs que en distreguin.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 1,21-28)

A Cafar-Naüm Jesús anà en dissabte a la sinagoga i ensenyava. La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la llei, sinó amb autoritat. En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne que es posà a cridar: «Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu.» Però Jesús el reprengué i li digué: «Calla i surt d'aquest home.» Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xiscle i en va sortir. Tots quedaren intrigats i es preguntaven entre ells: «Què vol dir això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova, fins i tot mana els esperits malignes, i l'obeeixen.» I aviat la seva anomenada s'estengué per tota la regió de Galilea.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 18,15-20)

Moisés habló al pueblo diciendo: «El Señor, tu Dios, te suscitará de entre los tuyos, de entre tus hermanos, un profeta como yo. A él lo escucharéis. Es lo que pediste al Señor, tu Dios, en el Horeb el día de la asamblea: «No quiero volver a escuchar la voz del Señor mi Dios, ni quiero ver más ese gran fuego, para no morir». El Señor me respondió: «Está bien lo que han dicho. Suscitaré un profeta de entre sus hermanos, como tú. Pondré mis palabras en su boca, y les dirá todo lo que yo le mande. Yo mismo pediré cuentas a quien no escuche las palabras que pronuncie en mi nombre. Y el profeta que tenga la arrogancia de decir en mi nombre lo que yo no le he mandado, o hable en nombre de dioses extranjeros, ese profeta morirá».

▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 7,32-35)

Hermanos:

Quiero que os ahorréis preocupaciones: el no casado se preocupa de los asuntos del Señor, buscando contentar al Señor; en cambio, el casado se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su mujer, y anda dividido. También la mujer sin marido y la soltera se preocupan de los asuntos del Señor, de ser santa en cuerpo y alma; en cambio, la casada se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su marido. Os digo todo esto para vuestro bien; no para poner una trampa, sino para inducirlos a una cosa noble y al trato con el Señor sin preocupaciones.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,21b-28)

En la ciudad de Cafarnaúm, el sábado entró Jesús en la sinagoga a enseñar; estaban asombrados de su enseñanza, porque les enseñaba con autoridad y no como los escribas. Había precisamente en su sinagoga un hombre que tenía un espíritu inmundo y se puso a gritar: «¿Qué tenemos que ver nosotros contigo, Jesús Nazareno? ¿Has venido a acabar con nosotros? Sé quién eres: el Santo de Dios». Jesús lo increpó: «¡Cállate y sal de él!». El espíritu inmundo lo retorció violentamente y, dando un grito muy fuerte, salió de él. Todos se preguntaron estupefactos: «¿Qué es esto? Una enseñanza nueva expuesta con autoridad. Incluso manda a los espíritus inmundos y lo obedecen». Su fama se extendió enseguida por todas partes, alcanzando la comarca entera de Galilea.